

J. H. Jensen: Det af de to ærede Medlemmer fra Køge (Bransager) og Odense (Marott) stillede Forslag ser jo meget demokratisk ud, og derfor burde efter deres Mening alle Demokrater stemme derfor. Imidlertid vil jeg tage Afstand derfra, skønt jeg kalder mig for en god Demokrat. Jeg har mine Grunde derfor, og dem ønsker jeg at fremsætte.

Jeg bor netop paa en Egn, hvor der særlig er brændende Ønske om at faa disse Lensgodser løste, fordi det tynger meget haardt der, der er neppe nogen Egn i Landet, hvor det føles saa stærkt som der. Det er ikke, fordi der der er en mindre human Godsejer, det er det slet ikke, men det er, fordi vedkommende Godsejer har den ejendommelige Opfattelse, at alt enten skal udlægges til Skov eller til store Herregaarde. Følgen er, at Byerne ville forsvinde. De vente altsaa med Længsel paa at faa gjort noget i den Retning. Jeg har lovet, at der hurtigt skulde blive gjort noget; jeg stolede jo paa den forrige Justitsminister, men er desværre der bleven skuffet. Nu har endelig den højtærede nuværende Justitsminister fremsat et Forslag, som der vistnok er grundet Haab om at faa igennem begge Rigsdagens Ting. Jeg beklager, at Kommissionen skal virke saa længe; bliver den færdig før den fastsatte Tid, vil det dog forhaabentlig glæde baade den højtærede Minister og Tinget.

Men et er jeg klar over: sende vi dette Forslag til Landstinget, som de Herrer Ændringsforslagsstillere have foreslaaet her, vil Landstinget enten sende Lovforslaget i et Udvalg, hvorfra vi ikke se det mere, eller forandre det, og saa skal det her ned igen, og derved kan det trække saa længe ud, at vi ikke faa Kommissionen nedsat i denne Samling. Af den Grund fraraader jeg paa det bestemtteste, at Tingets Medlemmer stemme for denne Ændring. Jeg er klar over — og det tror jeg, de fleste af Tingets Medlemmer, formodentlig ogsaa Forslagsstillerne selv, ere klare over —, at den ikke kan gaa igennem det andet Ting; man vil ikke have noget Sidestykke i den Retning i nogen foregaaende Kommission. Jeg har det sikre Haab, at hvis Landstinget skulde sætte for mange Lensgrever eller store Godsejere ind i Kommissionen, have vi til syvende og

sidst den højtærede Minister til med sine Medlemmer at regulere Kommissionen og tage saadanne Hensyn, at de saakaldte folkevalgte eller de mindre formuende sikkert nok ville faa Overtaget i Kommissionen alligevel, og det bør de ogsaa have. Jeg mener, at begge Parter bør høres. Derfor er det ganske naturligt, at der kommer nogen fra deres Part, som skal værne om Lenene, ind i Kommissionen, selv om Modparten bør og skal have Overtaget. Skulde man faa det Særsyn at se, at de, som blive valgte af Rigsdagen, blive lige i Antal, vilde den højtærede Minister med sit demokratiske Sindelag nok søge at regulere det saaledes, at de, som staa paa det brede Lags Side, faa Overtaget og i det væsentlige komme til at raade og styre i Kommissionen. Jeg mener, at Kommissionen faar en god Sættelse, naar vi vedtage det Forslag, som er stillet af den højtærede Minister, og derfor fraraader jeg bestemt at vedtage det foreliggende Ændringsforslag.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Det af *Bransager* og *Marott* stillede Ændringsforslag til § 2 (se ovenfor)

forkastedes med 41 Stemmer mod 28.

§§ 2—5

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nærmere Regler for Udskrivning af Skatter til Amtsrepartitionsfonden paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3712 ff.)